49e jaar. — Nr 33. Zaterdag 22 Maart 1902.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** frinks per jaar.
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^men per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 22 MAART 1902.

VOOR DEN PAUS.

Bedrag der vorige lijsten fr. 113,772,52

Men kan de giften bestellen op het bureel van ons blad of aan bij M. L. Mallié, 52, Bergstraat Brussel.

VAN ALLES WAT.

Men zal prins Albert niet verwijten dat hij niet genoegzaam met de bevolking omgaat.

Hij is op alle feesten, 't zij van de burgerij, 't zij van de aristocratie, 't zij van het volk.

En hij drukt bij gelegenheid even hartelijk de vereelte hand van den werkman, als de blanke hand van den edelman.

Men kent hem dikwijls tegen op de openbare wandelingen ; voor zooveel het protokol zulks toelaat zal hij, zou men zeggen, de doenwijze en eenvoudige manieren zijns vaders, den graaf van Vlaanderen, hebben.

Gij weet dat in verschillige omstandigheden onze toekomende koning zich een waar liefhebber van faro heeft getoond ; de Brusselaars, die hun bier zeer hoog achten, drinken het nu gaarne « op de gezondheid van den prins. »

⁂

SAMENWERKING IN BELGIË. — De samenwerking neemt, van jaar tot jaar, meer uitbreiding. In 1901 werden er 220 maatschappijen gesticht, waaronder 25 spaar- en kredietmaatschappijen, 57 melkerijen, 39 samenwerkingen van gebruik, 23 van aanen verkoop. 3 van brouwerijen en stokerijen, 21 van voortbrengst, 9 van verzekering en 25 van verschillenden aard.

Op dit oogenblik bestaan er in België meer dan 2000 samenwerkende maatschappijen, met meer dan een millioen leden en alles voorspelt dat haar getal nog gedurig zal aangroeien.

⁂

233,000 ONGELUKKEN. — Het bulletijn van het arbeidsambt kondigt eene statistiek af, waaruit blijkt dat de werklieden, in den loop van 1900, slachtoffers waren van 233,000 ongelukken.

In dit getal zijn niet begrepen de mijnongelukken, waarvan de statistiek afzonderlijk is opgemaakt.

De bouwnijverheid behaalt in de reeks ongelukken het record met het getal 37,989; de ongelukken in de metaalnijverheid beloopen tot 39,782 ; in de fabrieken van gereedschappen, beliep het aa tal ongelukken 26,061 Het vervoer per spoor veroorzaakte 17,065 en het vervoer per kamionage, omnibussen enz., 11,854.

⁂

WAT MOET MEN ETEN. — Een Engelsch genees eer heeft onlangs opzoekingen gedaan over den invloed van de voeding over het karakter van den mensch.

En hij komt tot den volgenden uitslag : Iemand, die gedurende eenige maanden — de dokter zegt niet hoeveel — niets anders zou eten dan ossenvleesch, zou krachtdadig, moedig, zelfs stoutmoedig worden.

Van varkensvleesch te eten, wordt men zwaartillig, schapenvleesch maakt u treurig, kalfsvleesch vadsig, zonder wilskracht, zonder weerstand.

De mannen, die in de vrouwenstraat woonen, d. w. z. onder de pantoffel van hunne wederhelft liggen, zijn meestal verzot op kalfsvleesch.

Het gebruik van melk en van eieren wordt warm aanbevolen aan alle vrouwen welke jong en verstandig willen blijven.

Van te veel boter te eten, wordt man lamlendig, ongeschikt tot lichaamsoefeningen.

De man die veel met zijn geest werkt en dien wil bewaren, moet veel appelen eten.

Aardappelen, intusschendeel, worten vermeden worden, zij veroorzaken luiheid en maken u afgunstig.

Eindelijk, om gord uw geheugen te bewaren, tot uwen laatsten levensdag, wordt mostaard sterk aangeprezen.

Besluit :

Mannen van de pen, mannen van den geest, wilt gij uw verstand bewaren en uw geheugen, eet appelen en mostaard.

⁂

OUD-ROMEINSCHE LEKKERNIJ. — Vet varkensvleesch, in honig gebraden, was in den tijd van Horatius een lieveling gerecht der voorname Romeinsche damen.

⁂

EET SPINAZIE. — Een der bestanddeelen van het bloed is ijzer en indien het bloed door de eene of de andere omstandigheid ijzerarm geworden is, openbaart zich dat door enkele ziekteverschijnselen. De geneesheer schrijft dan gewoonlijk staalpillen voor om de ijzergehalte van het bloed weêr op de normale hoogte te brengen.

De scheikunde nu heeft geleerd dat spinazie eene aanzienlijke hoeveelheid ijzer bevat, die door het bloed zeer gemakkelijk wordt opgenomen. Het ijzergehalte van deze groenten is grooter dan dat van eierdooier ; volgen eerst rundvleesch, appelen, aalbessen, witte boonen, doperwten, aardappelen, enz.

Koemelk staat, wat ijzer-gehalte betreft, onder aan de lijst.

Het vleesch van jonge dieren bevat veel meer ijzer dan dat van oude runderen, zoodat de gewone schotel kalfsvleesch met spinazie bij uitstek geschikt is voor bloedarme personen, die hun verzwakt bloed door ijzer moeten versterken.

⁂

DE GERESERVEERDE RIJTUIGEN, die in Mei of Juni ten getalle van 890 in onze spoorwegen in dienst zullen treden, zullen de weelderigste en de schoonste zijn, die men tot hiertoe in Europa aantreft.

⁂

VOORZEGGING. — Den 17 Mei 1878 zegde M. J. Malou, de uitstekende katholieke staatsman, in de Kamer :

« Indien het liberalisme in zijne baan was gebleven, 't is te zeggen in de overleveringen van 1830 tot 1840, zijn toestand tegenover het land zou veel beter zijn dan hij nu is. Hoe meer invloed de voortuitstrevende fraktie verkrijgt op de richting der liberale partij, hoe meer die partij zich verwijdert van het bewind en van de zegepralen in de kiezingen. »

Zou men niet zeggen dat die woorden opzettelijk werden uitgesproken om den tegenwoordigen toestand te kenschetsen ?

⁂

STATISTIEK. — In Holland waren in 1830 de katholieken min dan een derde der bevolking. Zij zijn thans bijna de helft en zullen binnen 20 jaar de meerderheid wezen.

Hoofdreden is hunne hoogere zedelijkheid. Het gemiddeld getal kinderen per huwelijk is 5 bij de katolieken, 4 bij de protestanten en 3 1/2 bij de Israëlieten.

Die verhouding is bijna overal dezelfde en verzekert in de toekomst de wereld aan de Roomsche Kerk.

Rond 1950 zal ook Duitschland in meerderheid katholiek zijn.

HET kristelijk huisgezin.

Te midden van het huis Gods, tusschen brandend waslicht en bloemen, prijkt gedurende deze maand het beeld, zoo dierbaar aan alle kristene zielen van den Vorstervader van Jesus. Naeven hem staat het Goddelijk Kind, op wiens schouder met een vastberaden gebaar van mannelijke bescherming zijne Moederhand rust. — en Maria, Goddelijke Moeder, wier oogen eveneals die van den H. Joseph, vol begeestering gevestigd zijn op Hem, die de Hemel aan de teederheid van hun hart, aan de waakzaamheid van hunnen hand toevertrouwde.

En de beschouwing van deze drie personen is zoo indrukwekkend, dat zij voldoende is om aan de geloovige harten het leven, de rol en de hooge zending van den grooten heilige te verhalen, aan wie de maand Maart toegewijd is.

De H. Joseph wezenlijk was een *opperhoofd* ; en in die hoedanigheid had hij God zelven onder zijne bevelen. Noch zijne talenten, noch zijn stand, noch zijne deugden zouden dit Mysterie kunnen uitleggen.

Van zijne talenten vindt men in het Evangelie geen spoor ; wat zijn vermogen, zijn fortuin aangaat, weten wij enkel dat het bestond in het dagloon van zijnen arbeid. Nooit heeft hij iets meer bezeten dan zijne twee handen. Het was een werkman zonder verzekerde toekomst, door zijnen to stand veroordeeld om van den eenen dag tot in den anderen te leven van het werk zijner handen en die aan alle droomen van eene minder kommervolle toekomst moest vaarwel zeggen.

Daareotegen bloeiden wonderbare deugden in zijn hart, welke hem der Oudbeloofde, die zijne echtgenoote werd, waardig maakten. En beiden ondersteunden elkander op den weg der volmaktheid. Hij wordt afgebeeld in zijne hand de zinnebeeldige lelie houdende, de bloem der zuiverheid, en zie tegen zijne kloeke borst drukkende. Zijne geschiedenis, welke slechts eenige bladzijden beslaat, verhaalt de heldhaftigheid van zijne onbeperkte gehoorzaamheid aan de Goddelijke raadsbesluiten.

—o—

Deze bovennatuurlijke hoedanigheden verrechtvaardigen nochtbans het hem opgedragen gezag niet. Is het kind dat de H. Joseph bestiert, de zuiverheid zelve niet, de Meester, de Koning der wereld, de Almachtige en de Eeuwige ?

En daarin juist bestaat de krachtige les van dit voorbeeld dat de macht van den H. Joseph hem gansch en geheel geschonken werd, met uit zijne verdiensten, maar uit de inberatstelling welke hij vad God ontving. God heeft hem als familie-hoofd aangesteld, hoold van het goddelijk huisgezin op aarde, en de twee andere leden van deze drie eenheid, de H. Maagd, een schepsel insgelijks, maar hoog boven alle schepselen verheven door den Goddelijken keus, en het Kindje Jesus, de oneindige volmaaktheid zelve, waren hem van dan af wonderbaar verkleefd en onderdanig.

Dit schouwspel heeft de wonderbare vrucht der kristene gezinnen voortgebracht, waarin de vader, in de oogen van echtgenoote en kinderen optreedt, niet als een man of meer begaafde mensch door zijn karakter of door de werkdadigheid van zijn levenswandel, met deze of gene zedelijke hoedanigheden bedeeld, maar als de aangesteld vertegenwoordiger van het God-elijk gezag.

Hij is in den huiselijken haard, in de geringste omstandigheden van het dagelijksch bestaan, iets van God, zelfs een weinig van God zichtbaar voor allen. De eerbied heeft den toegang op de toegenegenheid en in stede er de kracht van te verminderen, vergroot hij haar door ze te zuiveren van de belachelijke teerderheid, vaak verworven en bewaard door lakenswaardige zwakheid.

Gelukkig zijn de huisgezinnen, waarin alle harten door de verheven gedachte van Gods wil, welke de vereischte onderwerping beveelt, beheerscht worden en waarin de kinderen weten en begrijpen dat de liefde en het ontzag voor den vader onder de onvreembaarste plichten moeten gerangschikt worden.

—o—

Gelukkig ook de huisgezinnen, bestuurd door eenen echtgenoot doordrongen van de grootheid zijner zending en van de verantwoordelijkheid, welke zijne aanstelling door God als hoofd des huisgezins hem opleggen. Daar leeft men in eene volkomene overeenstemming tevreden en gelukkig, 't zij in den welstand door hard werken en zwoegen bekomen, 't zij in de eerlijke en deftige armoede, welke slechts op het loon van elken zwaren arbeidsdag telleu mag.

Men leeft er tevreden, zelfs in de beproevingen. De H. Joseph heeft ook zijn leed gehad, grooter voorzeker dan velen onzer. God spaart aan de zijnen de wederwaardigheden niet en zeer dikwijls kan men daaraan slechts de voornemens zijner welwillendheid en zijner teederheid afmeten. Wat heeft de aangenomen vader van den Zaligmaker niet geleden gedurende de armoede en ellende in het stalleken van Bethlehem en gedurende de vlucht naar Egypte, wanneer een gewelddige dood het geliefde kindje scheen te vervolgen ? Welke angsten onderstond zijn minnend hart niet jaren lang bij het bedenken van het schrikbarend vizioen van de folteringen en den dood van het duurbaar Kind ?

Zijn moed in dezen gedurigen rouw verzwakte nooit ; de Goddelijke wil had de voorrang op zijne persoonlijke wenschen.

Wat leerrijke les voor ons allen ! X.

SLECHTE GAZETTEN.

Nooit werden de Religie, de Kerk, de Paus en de Priesters gemeener en trouweloozer aangerand dan heden door de gazetten, die liegen en lasteren en die weten dat zij liegen en lasteren en het toch doen om dat zij daarvoor betaald zijn.

Hoewel sommige schrijvers zouden wij niet kunnen aanhalen, die huune eigene schriften schandvlekken ?

De *cuile* VOLTAIRE schrijft als volgt :

Ik heb mijn leven doorgebracht met een hoop voddeboeken te schrijven, waarvan de helft nooit het licht had mogen zien. Een advocaat zegde dat zijn zoon de boeken van Voltaire gelezen had, Voltaire antwoordde hem op verwijtenden toon : « gij hadt beter gedaan uwen zoon den catechismus te leeren. »

J. J. ROUSSEAU zegde dat de jonge dochter die een bladzijde leest van zijn boek over de opvoeding, bederven is en verloren, en hij voegde er nog bij : « ik kan geen enkel mijner boeken zonder ijzing aanschouwen. »

DIDEROT, een vriend van Voltaire, schreef slechte boeken, maar verborg ze zorgvuldig voor zijne dochter en verbood haar ze aan te raken.

ALEXANDER DUMAS, zegt van zeen zijner tooneelstukken : « Wee de dochter die dit stuk zal zien spelen ! Zij is zedelijk verloren. »

De OPSTELLER van een slecht gazetje bekende rechtuit dat hij geen woord geloofde van al wat hij tegen Kerk en Priesters schreef, dat hij wist dat hij leugens en laster verspreidde, maar, zoo ging hij voort, tegen de Pastoors blaffen, dat deed heden centen in 't rakskes rollen, als daarmee niets meer te verdienen is, zal ik aan een ander zeel trekken.

Opgepast dus met de slechte gazetten en boeken ! Zij doen oneindig veel kwaad, zij bederven de leeres, brengen opstand en wanorde in de huisgezinnen en zij zijn de ondergang der familiën.

Zij zijn daarom ook streng verboden. Zelfs de heidenen begrepen het gevaar der slechte geschriften. Valerius Maximus verhaalt, dat op bevel van den Roomschen Senaat, de geschriften tegen den heidenschen godsdienst uitgegeven, publiekvoor de oogen van 't volk verbrand werden.

Hoeveel ongelukkigen hebben op het schavot bekend. dat de lezing van slechte boeken en gazetten de oorzaak was geweest van hunne misdaden en van hun ongeluk !

NIEUWS uit de stad en de provincie.

Paardenmarkt TE TONGEREN, DONDERDAG 10e APRIL.

Op de markt van TONGEREN van verleden donderdag waren te koop gesteld : 587 koeien en kalveren, 1 schapen, 170 vette varkens, 1350 magere varkens.

Maatschappij BURGERBOND. — KATHOLIEKE WACHT. — Zondag 23 Maart ten 8 ure 's avonds. — Algemeene vergadering der werkende leden.

Voordracht door den Heer advokaat J. Beckers.

EENE REIS NAAR PERZIË.

De eereleden van den Burgerbond zijn vriendelijk er op uitgenoodigd.

HET BESTUUR :

De Schrijver, AL. NICOLAERS. De Voorzitter, J. DECKERS.

BERICHT

Ik heb de eer de belanghebbenden te verzoeken mij zoobaast mogelijk hun spaarboekje te laten geworden, voor inschrijving der intresten tegen afgifte van een ontvangstbewijs dat hen als voorlopige titel zal dienen in afwachting der teruggave van het boekje.

De Postontvanger.
ALF. VANDEN BOSCH.

APOTHEEK.-ZONDAGSRUST.
MORGEN zal de Apotheek van
M. HUYDTS.
alleen open blijven, *van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

De Comptante betaling zal vereischt worden.

Volksbond St-Maternus. — LIJFRENTKAS. — Zondag 23 Maart van 5 tot 6 uren storting voor de werkende leden.

De leden die zulks verlangen kunnen alsdan ook hun officieel rentboekje raadplegen.

Het Bestuur.

Heden heeft te Marbaix-la-Tour (Gozé) het huwelijk plaats gehad van M. RAYMOND VAN LANGENAKEN, met Mejufvrouw MARIE BAILLEUX.

De **Gouverneur** der provincie Limburg, verwittigt de daarbij belanghebbenden, dat eene Commissie, ingesteld krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 Juli 1855 (Staatsblad n° 65), zich zal vereenigen op Woensdag 2 April 1902, *ten 9 uren 's morgens*, in het provinciaal Gouvernements hotel te Hasselt, onder het Voorzitterschap van den H. Hoofd Ingenieur, Bestuurder der Bruggen en Wegen der provincie, ten einde over te gaan tot het onderzoek der perso en die het bedrijf van landmeter verlangen uit te oefenen.

Het programma der vereischte kennissen is in het memorialaan Administratie n° 109 van 1849 geteekt.

De personen die zich voor deze Commissie willen aanbieden, moeten hunne aanvraag, vergezeld van een extrakt hunner geboortakt, voor den 31 Maart 1902 op het provinciaal Bestuur, vrachtvrij doen geworden.

Om tot het examen toegelaten te worden, moeten de aanvragers bewijzen dat zij in eene lokaliteit van Limburg woonachtig zijn.

Berlingen. — ONGELUK. — Deze week vaarde de gezamde J. Gos dezer gemeente, naar het veld met een wagen mest, met twee koeien bespannen. Daar de koeien nog maar weinig in het haam geweest waren, had hij veel moeite om ze naar behooren te geleiden. Op eens, men weet niet op wat manier, viel hij op het aangezicht ter aarde neder : het voorste rad ging hem over 't lijf, terwijl het achterste op zijnen rug bleef stil staan. Ware er niet oogenblikkelijk hulp opgedaagd, zeker hadde hij er het leven bij gelaten.

Nu is hij in bedenkelijken toestand, met erge inwendige kneuzingen, opgenomen en in een nabarig huis gebracht.

PRIJSKAMP VAN MELKKOEIËN EN STIEREN VAN 17 MAART 1902.

Afdeeling TONGEREN.

A. — MELKKOEIËN. — 1ste *afdeeling*. — 1ste pr. 100 fr. koe van M. E. Martin, te Mal-ofseker ; 2e pr. 90 fr. id. van M. C. Vroonen, te Tongeren ; 3e pr. 80 fr. id. van M. E. Clerinx, te Widoye ; 4e pr. 70 fr. id. van M. G. Delmotte te Bommershoven ; 5e pr. 60 fr. id van M. C. Martin te Betho (Tongeren) ; 6e pr. 50 fr. M. N. Derwa, (Bommerhoven) ;

2e *afdeeling*. — De afdeeling bevat de koeiën wier eigenaars slechts 5 veebezeten bezitten, of die voorzien zijn van een bewijsschrift afgeleverd door de gemeente overheid hunner verblijfplaats, bestatigende dat zij in persoonlijke hoofd- en bijgevoegde beluslingen ten voordeele van den Staat, en voor het afgeloopen jaar, minder dan 11 franken betalen.

1ste premie, 70 fr. koe van M. Nelissen-Wulmach, te Widoie ; 2e pr 60 fr. id van M. L. Pierre te Wouteringen ; 3e pr. 50 fr. id. van M. P. Notelaers, te Membrugge ; 4e pr. 45 fr. id van M. G. Daerden, te Membrugge ; 5e pr. 40 fr. M. F. Fanton, te Vechmael ; 6e pr. 35 fr. id. van M. A. Degoes, van Hamal (Rutten).

B. — STIEREN. — 1ste *afdeeling*. — *Stieren van 2 jaren en meer, hebbende 2 en vier tanden.* — 1ste premie, 200 fr. en zilveren medalie, stier van M. A. Jamart, te Hamal (Rutten) ; 2e pr. 150 fr. en zilveren medalie, id. van M. A. Evagenaeken, te Offelen (Tongeren) ; 3e pr. 100 fr. en bronzen medalie, id. M. C. Vroonen te Tongeren ; 4e pr. 80 fr. en bronzen medalie, id. M. E. Martin te Mall o/f-ker ; 5e pr. 65 fr. en bronzen medalie, id. M. C. Martin, te Betho (Tongeren) ; 6e pr. bronzen medalie, id. M. J. Picard, te Heure-le-Tiexhe ; 7e pr. bronzen medlie, id. Mlle. Germis, te Millen.

2e *afdeeling*. — *Stieren minder dan 2 jaren oud, en zonder tanden.*

1ste premie. 80 fr. en zilveren medalie, stier van M. Graaf de Merode, te Neerrepen ; 2e pr. 70 fr. en zilveren medalie id. M. C. Martin, te Betho (Tongeren) ; 3e pr. 60 fr. en bronzen medalie, id. M. L. Nicolai te Genoels-Elderen ; 4e pr. 50 fr. en bronzen medalie, id M. A. Jamart, te Hamal (Rutten) ; 5e pr. 40 fr. en bronzen medalie, id. M. Bellefontaine te Sluize ; 6e pr. bronzen medalie, id. M. J. Lava te 's Heeren-Elderen ; 7e pr. bronzen medalie, id. M. E. Martin te Mall.

Bewaringspremie, 400 fr., toegekend voor den stier van M. J. Lava, te 's Heeren-Elderen.

N.-B. — In elke afdeeling (stieren en koeiën) kan er slechts één prijs door denzelfden eigenaar gewonnen worden.

Deze prijskamp is zeer merkwaardig geweest, zoowel onder het oogpunt van het getal als voor de hoedanigheid van de tentoongestelde dieren.

De vooruitgang, verwezenlijkt in de verbetering van het runderras, is overgroot.

De taak van de jury is ook uiterst moeilijk geweest ; begonnen om 9 1/2 ure 's morgens, hebben de leden eerst rond 5 ure 's namiddags hunne werkzaamheden geëindigd.

Godsdienstig Nieuws.

25ste VERJAARDAG DER BELGISCHE BEDEVAARTEN VAN MEI NAAR O.-L.-V. VAN LOURDES.

Bedevaart goedgekeurd door Z. E. den Kardinaal-Aartsbisschop van Mechelen, onder het eerevoorzitterschap van Mgr MERCIER en het voorzitterschap van M. ROSMAN.

DATUM : Van 6 tot 14 Mei 1902.

PRIJZEN : Volgens het vertrekpunt : in 1ste klas van 142 tot 186 fr. ; in 2de klas van 91 tot 101 fr. ; — in 3de klas van 60 tot 66 fr.

Verboogdag van 5 fr. voor dezen die na 10 April 's middags inschrijven, B-pasfde sluiting der lijsten, den 18 April 's middags.

INSCHRIJVINGEN. — *De inschrijvingen voor de bedevaart zullen ontvangen worden tot 18 April 's middags.*

De pelgrims die uit Tongeren of St-Truiden vertrekken, worden verzocht rechtstreeks in te schrijven bij ARMAND JAMOULLE, notaris te Faimes (Borgworm).

Voor *inlichtingen, prospectussen*, enz., wende men zich tot de correspondent, voor Tongeren : M. VICTOR MODAVE-BANSSEN.

Officieele akten

De burgerlijke decoratie, kruis van eerste klas, is verleend aan M. Naveau, Burgemeester te Bommershoven.

De Kamer.

Zitting van donderdag 20 Maart.

Men stemt over het voorstel Denis, bepalend dat, om gemeentekiezer te zijn, de ouderdom van 25 jaar en een verblijf van één jaar in de gemeente worden vereischt.

Verworpen met 65 stemmen tegen 45 en 1 onthouding.

De Kamer bespreekt een amendement van M. De Backer, dat de wetgevende kiezingen bepaalt op den 4e zondag van April.

— o —

Zitting van vrijdag 21 Maart.

Hip ! hip ! hoera ! Na verwerping van het amendement Trasenster, met 68 stemmen tegen 57 en 8 onthoudingen, is de beraadslaging over de kiezwetten afgeloopen.

De Kamer bespreekt het wetsontwerp op het spiel.

ACHTTIEN KISTEN GOUD

ZEEROMAN.

8ste VERVOLG.

Ik zou denken dat gij, even goed als ik zelf en uw medepassagiers, moet wenschen de dieven te ontdekken, zoodat wij kunnen oordeelen over hunne bewegredenen !... Excuses maken ?... Wel ik hoorde het schip liever in den grond !

— Ik 's kennels naam, spreek toch niet van het schip in den grond te boren ! jammerde Mevrouw Holmyd, bare dochter bij den arm grijpende, en de gezichten van moeder en dochter waren zoo wit als de zeilen boven haar.

— Als gij het er zoo bij laat, als gij ons niet behoorlijk een verontschuldiging aanbiedt, zegde Trollope, dan zalt gij in Engeland nader van ons hooren.

— En gij, mijnheer, hulderde kapitein Benson, heldhaftig tegen den rijzigen heer opzieude, als gij op deze manier voortgaat, dan zal ik u in de Engelsche zaten slaan als een muiter ! Gij zult mijne macht als gezagvoerder leeren kennen, hij...

En de kleine man, die nooit vloekte, deed de dreigende vuisten zeven door eene pantoffeling van de meest opgeblazene aard.

Kapitein Trollope werd zwarrood ; hij stondroerloos en sprakeloos. Anderen van de tien beten zich op de lip en staardeu de lucht in. Caldwell naderde den gezagvoerder, met sluipenden tred en met een gezicht dat M. Storr deed huiveren. Het volk stond op den loer met oogen en ooren. Zij waren langzaam aan wat achter den fokkemast gekomen, en deze voorzichtig naderende beweging duurde nog voort. Hunne houding was ondubbelzinnig.

Was dit het, of eene andere overweging, die kapitein Trollope deed besluiten om plotseling naar bakboord te stappen, waar hij over de verschansing leunde en in de verte staarde, met den eenen voet schoppende tegen een opgerolde tros ?

De schipper sloeg hem nog even met trillende lippen gade. Toen bedwong hij zich en kommandeerde :

— Stuurman Matthews, kom in mijne hut. — Stuurman Poole, pas op den uitkijk.

Hierop ging hij omlaag en verdween.

VII.

Stuurman Matthews trad bij den kapitein in de hut. De grijze schipper stond in gepeins verzonken ; doch zoodra de stuurman binnenstrad, zag hij op en zegde :

— Gij hebt voorop natuurlijk niets gevonden. Dat wist ik wel. Het volk is te vertrouwen. De dief of de dieven zijn hier aan den achterkant. Maar wat hebben zij met de wapens gedaan ? En met welk oogmerk hebben zij ze gestolen ?

— Wij hebben de ammunitie, kapitein, antwoordde de stuurman. Al zijn de wapens aan boord, dan kan men er toch niets mee uitrichten.

— Wie is die kapitein Trollope ? Wie zijn die tien muiters ? Zij behooren bij elkaar, zij vormen eene maatschappij, zeg ik u ? Wat kunnen zij in hun schild voeren ?

— Ik geloof, kapitein, antwoordde de langzame en praktische stuurman, dat de heele zaak niets is dan een laffe grap. Ik leid dit af uit eenige zegen van stuurman Poole. Hij vertelde mij van morgen dat M. Hankey, toen het schip nog op de ree lag, op een avond aan boord is geweest en onder anderen heeft gevraagd naar de wapenkist, en dat hij het uitschaterde toen hij hoorde wat er in was.

— Wat er in was ? Wat er in was ? zoo stoel de kleine man op. En welk recht, mijnheer, had de tweede stuurman om hier aan boord bezoekers te ontvangen en hun te vertellen wat er in de wapenkist was ? Was hij dronken ? Of zou hij ook niet te vertrouwen zijn ?... Sakkerloot, mijnheer, als gij meent dat er reden is om aan hem te twijfelen, dan zal ik hem onmiddellijk kleinmaken en hem achter slot en grendel zetten !

De opperstuurman dacht een oogenblik na en zegde :

— Ik geloof dat hij volkomen eerlijk en vertrouwbaar is, kapiten.

— Weet ge wat ge doet, Matthews ? Geef aan het volk te verstaan dat wij op die tien kajuitpassagiers een zeker vermoeden hebben, en dat zij maar een beetje in de kaart moeten worden gezien. Geef hun te verstaan dat hunne eigen huid er mee gemoeid kan zijn.

De stuurman, met klimmende verbazing op zijn gelaat, antwoordde : Goed, kapitein. Maar... wat voor een naam moet ik aan dit vermoeden geven ?

De oude schipper wist het zelf niet. Hij zag radeloos om zich heen en riep toen uit :

— In elk geval, wij moeten hen in het oog houden ! Verlies hen niet uit den kijker ! En houd ook een waakzaam oog op stuurman Poole.

Zij stonden nog eene poos doelloos te redekavelen. Toen ging de stuurman aan het werk.

Aan het luncheon heerschte eene zeer gedrukte stemming. Af en toe wierp M. Trollope eenen verbolgen blik op den kapitein, die hem met gelijke munt betaalde. Niemand aan tafel sprak meer dan het beslist noodige. Wel is waar vroeg mevrouw Peacock eens of de wapens nog niet gevonden waren ; doch het antwoord dat zij kreeg legde haar het zwijgen op ; en MM. Dent en Storr waren huiverig om het onderwerp aan te roeren.

Na den maaltijd riep de kapitein den hofmeester Trickle in zijne hut en ondervroeg hem strikt. Maar de man wist niets en vermoedde ook niets. Evenals stuurman Matthews hield hij de zaak voor een kwajongensstreek, misschien wel begaan door iemand die een pik had op den tweeden stuurman en hem in ongelegenheid had willen helpen.

— Ga heen en laat den tweeden stuurman bij mij komen.

Poole zat op de plaats van den opperstuurman zijne lunch te eten. Hij stond zenuwachtig op.

— Het schijnt dus, stuurman Poole, zoo gaf de oude hem terstond de volle laag, het schijnt dus dat ge mij niet de volle waarheid hebt gezegd, toen ik u vroeg of er onder de passagiers waren, die ge vroeger al had gekend ?

— Ik heb u alles gezegd wat ik mij herinneren kon, kapitein.

— Zoo ? Hebt ge mij dan ook gezegd dat ge op de ree van Sydney aan eenen heer, met name Hankey, hadt meegedeeld wat de inhoud was van onze wapenkist ?

— Dat was ik glad vergeten, kapitein. Het spijt mij van harte. God weet dat ik zijne boot liever in den grond had gestooten, dan hem aan boord te laten, als ik zoo iets had voorzien !

— Vergeten ! Praatjes, mijnheer ! Hoe kan ik weten of ge niet onder een deken ligt met sommige personen hier aan boord, die misschien iets in hun schild voeren, wat ik niet noemen wil ? Kent ge uwe verantwoordelijkheid ? Als ik merk, mijnheer...

Zijn razen werd afgebroken door eenen aanval van benauwdheid, die spoedig voorbij was, maar die den stuurman bezorgd maakte en hem deed vragen, of hij ook den doktor zou gaan roepen. Doch met dit aanbod liep hij verkeerd.

— Geen doktors, maar vertrouwbare stuurlie heb ik noodig, hulderde de oude. Ga op uwen post, en pas op uw tellen !

De kapitein opende een kaske en dronk een glas cognac. Toen viel zijn oog op den barometer, en met een bedenkelijk gezicht met hij de daling. Hij zette zijnen hoed op, ging op het dek, zag eerst naar den koers, en toen naar den hemel. Aan den zuidelijken gezichteinder had de lucht eene olijfkleurige tint, die niet geheel pluis scheen. Doch de bries bleef stijf en het zwerk helder, en niets deed een spoedig omslaan van de weergesteldheid duchten.

Op de campagne echter zag men niets dan gezichten als donderbuien. De passagiers spraken met elkander op gedempten toon, en toen de kapitein verscheen, sloegen de dames hem zwijgend gade. Onder de heeren geen spoor meer van den vroegeren kameradschappelijken geest. Trollope leunde tegen de verschansing, somber en stug. En al de anderen volgden zijn voorbeeld, ieder op zichzelf, behalve Burn en Masters, die zich vermaakten met samen een stuk touw te vlechten.

Dien namiddag, even voor acht glazen, begon de hemel zich te bedekken met een netvormig vlies. De zon werd dof, scheen tweemaal grooter dan gewoonlijk, en gaf nog slechts een waterig, ziekelijk licht ; en de wind verflauwde, terwijl de deining uit het zuidenwal zwaarder en hooger werd. Het kwik bleef dalen. Dat er stormweer in aantocht was, viel niet meer te betwijfelen. De zon ging bloedrood onder, de wind schoot in vlagen uit, en er volgde een nacht als roet zoo zwart.

Gestadig wakkerde de bries aan. Zij kwam aangehuild van uit de duisternis en gierde door het want, met eene doordringende keu.

De gerweepte zeeën donderden tegen het tuimelende en krakende schip, en de duisternis werd zichtbaar gemaakt door de wilheid van het schuim voor den boeg en langs de flanken.

Om twee uren in den morgend werd het een orkaan. De golven waren als rolledde zwarte berg, de glooiing van het dek bij elke lijwaartsche neiging was zoo steil als een dak, en de voorgangers waren op hunnen post vastgesjord.

Tegen het krieken van den dag bedaarde de storm een weinig, maar loch wuide het nog hard. Het ongerief aan boord was groot, rollend, het water spoelde over het dek en drong de kajuit binnen, spijts de gesloten deuren. De dames lagen krabed, sprakeloos van angst en zwaar zeesiek.

M. Dent, met opengeklemde tanden, schreef een bericht van den toestand en stopte dit in eene flesch, die hij zorgvuldig korkte. Vervolgens, met een draaiend hoofd en zwikkende kniëen, breekte hij de kajuittrap, klom een paar treden op en wierp de flesch overboord, met zooveel behendigheid, dat zij tegen de verschansing in scherven vloog. Kapitein Benson, met een gordel vastgesjord aan het want, brulde in den wind eenige woorden tegen den handelsman, die, niets verstaande en voor zijn dierbaar leven bezorgd, omlaag gleed in de kajuit en in zijne hut wegkroop.

Dit gebeurde kort vóór het ontbijtuur. Het schip rolde hevig en de hofmeesters konden hunne taak niet zonder levensgevaar vervullen. Eenigen van de tien schoten toe en hielpen vroolijk een bandje mee.

Zoodra het ontbijt eindelijk was opgedragen, kwamen zij allen uit hunne hutten en namen aan tafel hunne gewone plaats in. De kapitein was er ook ; maar de dames en de heeren Dent en Storr ontbraken. Zij hadden niets noodig, antwoordde de hofmeester op de vraag van den kapitein. Het booren noemen van spijten alleen veeds verergerde nog hunne onpasselijkheid.

Veel bijzonders viel er trouwens niet te blikken. De kok kon het kombuisvuur niet aanhouden. Geen koffie, geen thee. De ten heeren en de kapitein — de stuurman ontbrak — dronken wijn of bier.

(Wordt voortgezet.)